

Scoutinggebouwen in Londen

Victoria Street

Aanvankelijk wilde Baden-Powell zijn systeem Scouting for Boys ter beschikking stellen van bestaande organisaties die zich min of meer met jeugdwerk bezig hielden. Maar inmiddels had de Britse jeugd zich meester gemaakt van het door Baden-Powell in 1899 voor militairen geschreven instructieboekje: "Aids to Scouting". Jongens en ook meisjes vormden kleine groepjes en brachten wat zij lazen in de praktijk. B-P vond toch dit militaire boekje minder geschikt voor de jeugd. Zo kwam hij er toe "Scouting for Boys" te schrijven en in 1907 het nu legendarische proefkamp op Brownsea Island te houden. De maandelijkse aflevering van "Scouting for Boys" werden goed verkocht en steeds meer jongens - en ook meisjes - die veelal geen lid waren van bestaande organisaties, begonnen het Spel van Verkennen te spelen. Die kleine groepjes werden patrouilles genoemd. B-P werd genoodzaakt deze wildgroei in goede banen te leiden en dus opende hij een klein kantoor in Victoria Street in Londen.

Hier werden de patrouilles geregistreerd als leden van de inmiddels opgerichte Boy Scouts Association. Maar op 24 januari 1908 hield B-P een lezing voor de YMCA afdeling Birkenhead bij Liverpool die een dergelijke indruk maakte dat de zich onder zijn gehoor bevindende al bestaande patrouilles van plaatselijke YMCA leden zich verenigden en zo werd een Scout Troep opgericht onder leiding van Hopman H. Clinch. Deze Troep zou bekend worden als de '1st Birkenhead YMCA' en werd internationaal bekend en erkend als "de eerste troep ooit opgericht". Dit voorbeeld werd elders gevolgd en van toen af aan werden de troepen geregistreerd als leden van de BSA. Ook troepen in de overzeese gebiedsdelen van het toen nog zo grote 'British Empire', waarin 'de zon nooit onder ging'.

25 Buckingham Palace Road. (In de Scoutingwereld beter bekend als B-P Road.)

Inmiddels werden van uit het kantoor ook hoeden en insignes verkocht, een begin van de Scout Shop. Er kwamen meer medewerkers. Het kantoor in Victoria Street werd te klein en men zocht een groter gebouw dat gevonden werd op Buckingham Palace Road. In 1917 verhuisde men naar dit veel grotere gebouw gelegen tegenover de Stallen van het Koninklijke Paleis. Op de begane grond waren er twee winkels. De linkse werd ingericht als de Scout Shop, in de rechtse werd de Guide Shop van de Girl Guides Association gevestigd.

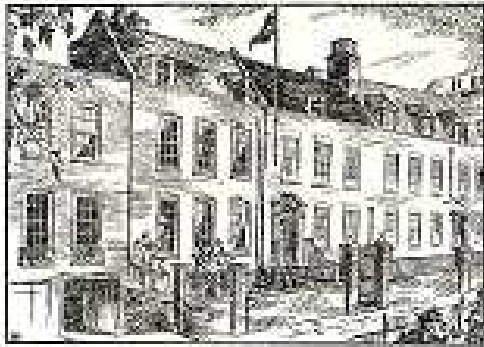

Achter de hoge deur, links van de Scout Shop bevond zich de ingang van het Imperial Headquarters Boy Scouts Association met aan de rechter kant de portiersloge waar bezoekers zich diende te melden. Op de verdiepingen daarboven de kantoor- en vergaderruimten, de werkkamer van B-P., die na zijn dood werd ingericht als een museum en een klein restaurant. Er was echter geen

mogelijkheid om te overnachten. Tegenwoordig is alleen nog de Guide Shop in het gebouw gevestigd. De administratie en de opslag plaatsen van de Scout Shop werden overgeplaatst naar Gilwell Park bij Chingford in het Noorden van Londen, waar ze tot juni 1967 bleven.

Tijdens de 1ste Wereld Jamboree in het Londense Richmond Park en Olympia werd een bijeenkomst van Contingentleiders gehouden die leidde tot de oprichting van het International (nu World) Bureau. Ook dit werd gevestigd in dit gebouw doch na enkele jaren was er weer sprake van plaatsgebrek en verhuisde het IB naar 132 Ebury Street in London SW1. op loopafstand van B-P. Road.

Roland House

Dit gebouw bevond zich op het adres 29 Stepney Green, tegenover de Stepney Green Gardens in Stepney bij Whitechapel in het Londense East End. Het oorspronkelijke gebouw werd in 1914 gekocht door Roland Phillips, zoon van Lord St. Davids. Hij was een van de eerste leiders in dit arme deel van Londen en tijdens de aankoop Scout Commissioner voor Oost Londen. In dit gebouw bood hij onderdak aan mede leiders die in dit arme,

verpauperde deel van Londen het grauwe leven van de jongens probeerden te verlichten door ze bij Scouting te betrekken. Dit lukte wonderwel. Roland Phillips werd bij het uitbreken van de Eerste Wereld Oorlog (1914-1918) officier. Hij sneuvelde in 1916. Bij testament liet hij het gebouw na aan de Scout Association en zijn vrienden noemden het daarna Ronald House. In 1935 werd het aangrenzende pand no 31 gekocht en toegevoegd aan no 29 en in 1944 kreeg men de beschikking over het door Duitse bommen getroffen en uitgebrande no 27a. Vervolgens werd no 33 geschonken door P.B. Nevill, die als Beheerder optrad. Van hieruit werd het Oost Londense Scouting geleid en tevens deed het dienst als Hostel voor Scouts uit andere delen van Groot Brittannië of de Overzeese Gebiedsdelen die in Londen een

tijdelijk onderkomen nodig hadden, omdat zij er werk zochten of er studeerden. Ook voor buitenlandse gasten konden er terecht. Voor kortere overnachtingen of langer verblijven.

Op 1 september 1939 begon de Tweede Wereldoorlog (1939-1945). Duizenden Britten werden onder de wapenen geroepen en ze werden verspreid over de vele garnizoenssteden en marinehavens, soms ver van hun woonplaatsen en van hun groepen. Al spoedig bleek er bij hen behoefte te bestaan aan plekken waar men lot- en soortgenoten kon treffen. In Londen leende 25 B-P. Road zich hiervoor maar ook Roland House. Hier werden Scout Clubs gevestigd en spoedig gebeurde dit ook in de garnizoens- en havensteden. Ze werden ook veel bezocht door buitenlandse Scouts die gestrand waren in Engeland nadat hun landen door de Duitsers waren bezet. 'Old Scouts' belastten zich met de organisatie en beheer. (Na de Invasie in Normandië op D-day, 6 juni 1944, toen de Bevrijding van West Europa begon, ontstonden zulke Scout Clubs ook achter de fronten, o.a. in Antwerpen, Brussel en een zeer bekende en veel bezochte in Nijmegen, dat van september 1944 tot april 1945 'frontstad' was en regelmatig werd beschoten door de Duitse artillerie of belaagd werd door Duitse bommenwerpers.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog waren er velen die deze hadden moeten doorstaan in de door de Duitsers bezette gebieden, met alle daaraan verbonden angsten en gevaren. Men voelde zich gevangen en had zijn hoop gevestigd op Engeland. Zodra in mei 1945 de oorlog voorbij was wilde men daar heen. In Nederland, verwoest en leeggeroofd, begon de Wederopbouw. De regering had vele prioriteiten en stelde gedurende lang tijd geen buitenlands geld beschikbaar voor niet echt noodzakelijke reizen naar het buitenland. In 1947 kreeg men wel toestemming om naar Engeland te reizen maar mocht men niet meer dan

de tegenwaarde van 10 gulden aan Brits geld meenemen. Dankzij de Britse Scouting Home Hospitality was het dan echter wel mogelijk, al was men dan volledig afhankelijk van zijn gastgezinnen. Moest men als Scouts op doorreis overnachten in Londen dan kon men, voor weinig geld, voor een nacht terecht in of Roland House of aan boord van het zeilschip de 'Discovery', gelegen aan de Thames Embankment. Zo zijn er in die tijd toch nog heel wat leiders en vooral Voortrekkers (voor zover niet in militaire dienst) de Noordzee overgestoken voor een kort verblijf waarbij de contacten met het Britse Scouting weer werden hersteld.

Baden-Powell House aan Queen's Gate en kantoorgebouw op Cromwell Road

In 1942 toen Duitse bommenwerpers Londen dag en nacht bestookten, werd een comité geïnstalleerd met als taak voorbereidingen te treffen die zouden leiden tot de bouw van een huis, dat als hostel ingericht, eenvoudig onderdak zou bieden aan Scouts uit alle delen van het land en de wereld. Een gebouw waarin zij zich thuis

en welkom zouden voelen dat ook een internationaal ontmoetingspunt zou moeten worden. Pas toen op 2 september 1945 de Tweede Wereldoorlog (1939-1945) eindigde, konden men serieus aan het werk gaan.

Daarna ging een actie van start om sponsors te vinden maar allereerst werd ook een beroep gedaan op de leden. De reacties waren groot, zelfs buitenlandse groepen droegen hun steentje bij. Deze deelnemende groepen stonden verder bekend als de Founder Groups. Toen het gebouw gereed was

kregen zij een klein herinneringsschildje van dun, bruin metaal, 9,5 cm hoog en 8 cm breed, met het portret van B-P en de tekst 'Baden-Powell House - Founder Group'.

In 1956 kocht het comité een stuk grond op de hoek van Cromwell Road en Queen's Gate, tegenover het Science Museum, in het Londense Kensington. Hier hadden door Duitse bommen vernielde huizen gestaan van het model als de nu

nog aangrenzende huizen in Queen's Gate

Op 17 oktober 1959 werd de eerste steen gelegd door World Chief Guide Olave Lady Baden-Powell en op 12 juli 1961 werd de officiële opening het zes verdiepingen tellende gebouw verricht door Queen Elizabeth II, eens Girl Guide, en haar oom Prins Henry, de Hertog van Gloucester, president van de Scout Association. Een zwart marmeren plaque in de grote hal herinnert nog aan deze gebeurtenis, waarvan door de BBC zowel per radio als per tv verslag werd gedaan.

Inmiddels was het kantoorpand op 25 B-P Road te klein geworden. In juni 1967 verhuisde de administratie en de opslag ruimte van de Scout Shop van Gilwell Park naar Lancing aan de Engelse zuidkust. Enkele afdelingen, belast met training, werden overgeplaatst naar Gilwell Park bij Chingford in noordoost Londen. Onder achterlating van de winkels van de Scout Shop en de Guile Shop, verliet in december 1974 het resterende deel van het Hoofdkwartier ook het oude gebouw. Men vond tijdelijk onderdak op de 3e etage van B-P House waar men 18 maanden lang onder zeer onprettige, benauwde omstandigheden moest werken.

In Cromwell Road, onmiddellijk grenzend aan de linker zijde van B-P House lag nog een gebombardeerd perceel. Dit werd ook aangekocht. Hier verrees een kantoorgebouw. Dit kwam in 1976 gereed en met een zucht van verlichting werd het door de staf in gebruik genomen. De kleur en de bouwstijl week af van die van

B-P House en bovendien stak de voorgevel iets meer naar voren.
 In april 2001 verhuisde dit bureau echter weer naar een nieuw gebouw, Gilwell House, in Gilwell Park in noordoost Londen en werd het kantoorgebouw aan de Cromwell Road verlaten en verkocht.

In 1996, 35 jaar na de opening van B-P House, werd het gebouw grondig onder handen genomen en het interieur opnieuw ingericht.

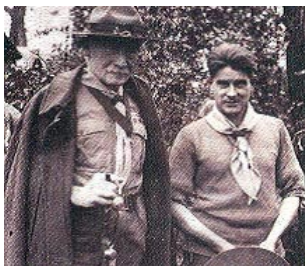

Naambandjes van de staf van het B-P House. Links tot midden jaren tachtig; rechts de jaren daarna.

Tegenwoordig wordt Baden-Powell House gerund door medewerkers van Meiniger Hostels, een Duitse firma die Hostels heeft in verschillende wereldsteden. Er is een piepkleine Scout Shop en een aantal voorwerpen in vitrines die aan B-P herinneren. Daaronder het origineel van het bekende schilderij van David Jagger, brieven en oude boeken over scouting.

B-P's Standbeeld.

Voor de hoofdingang van B-P House, aan Queen's Gate, staat een standbeeld van B-P. Het is ca 2,70 meter hoog en op een sokkel van ca 60 cm. Het totale gewicht is ca 3 ton. Omdat het beeld bestand moest zijn tegen de Londense atmosfeer en luchtvervuiling werd gekozen voor graniet afkomstig uit een steengroeve bij Bodmin Moor in Cornwall. Deze is bekend om zijn mooie zilver grijze steen. Om een onberispelijk, foutloos blok graniet te verkrijgen, groot genoeg voor het te maken beeld, was het nodig een stuk uit te hakken dat ca 14 ton woog. Daar uit werd een langwerpige blok gehouwen met een gewicht van 6 ton. Donald Potter, de ontwerper en beeldhouwer, ging daarna - in de groeve - aan het werk om de ruwe contouren aan te brengen waardoor het blok in gewicht af nam tot 3,5 ton. Daarop werd het van de steengroeve overgebracht naar de studio van de beeldhouwer in Blandford Forum ten noorden van

de New Forest in Zuid Engeland. De gehele behandeling van 6 ton tot het complete standbeeld duurde 14 maanden. Daarop werd het in 1960 geplaatst op de stoep van Baden-Powell House in Queen's Gate. Links boven op de foto's staat Baden-

Powel naast Don Potter. De foto is eind jaren twintig op Gilwell Park gemaakt. Er-
onder zie je hoe Potter werkt aan het standbeeld in zijn atelier in Blandford Forum.
Rechts het resultaat voor de deur van Baden-Powell House in Queens Gate.

Donald of Don Potter werd geboren in 1902 in Newington, Graafschap Kent. Na de
Eerste Wereldoorlog (1914-1918) verhuisden zijn ouders naar noordoost Londen en
kwam hij vlak bij Gilwell Park te wonen, waar hij veel van zijn vrije tijd doorbracht.
Hij hield zich er bezig met houtbewerking – o.a. het maken van totempalen, met
houtsnijwerk bewerkte poorten etc. Al in 1919 trok zijn werk de aandacht van B-P
die hem niet alleen aanmoedigde om verder te gaan maar ook uitnodigde toe te
treden tot de Staf van Gilwell Park. Zo was hij op 20-jarige leeftijd lid van de trai-
ningsstaf van de Eerste Gilwell Cursus die ooit werd gehouden. Zonder het contact
met Gilwell Park te verliezen werd hij in 1931 een leerling van een zeer bekende
Britse beeldhouwer Eric Gill.

Hij werd zelf ook een bekende beeldhouwer die vele opdrachten kreeg o.a. van het Koninklijke Huis, maar hij bleef Scouting trouw. Bekend was hij ook als een getalenteerd 'rope spinner' en trad als zodanig op in de Gang Shows van Ralph Reader in de Albert Hall.

Behalve het beeld van B-P. vervaardigde hij ook de gedenksteen die op Brownsea Island de plaats van het Eerste Kamp van 1907 markeert. Op 7 juni 2004, overleed hij, 102 jaar oud.

Gilwell Park

Gilwell Park ligt aan de noordkant van Londen bij Chingford en Epping Forest. Op de kaart kun je zien dat het buiten de ringweg (the orbital) om Londen heen ligt. Maar toch nog zo dichtbij dat we het in Londen kunnen noemen.

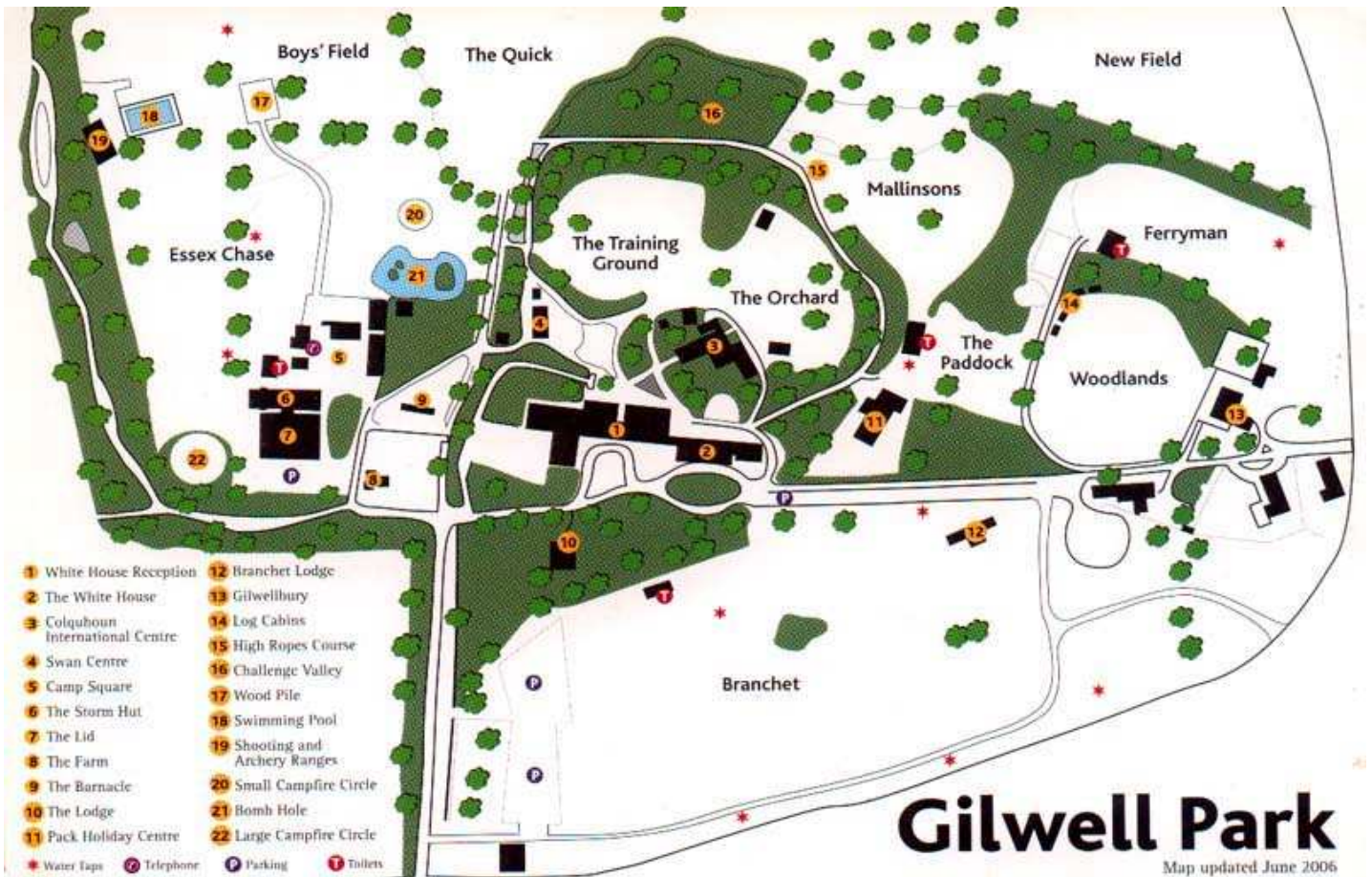
De Britse Scouts konden het Park aankopen van een gift van William F. de Bois Maclaren uit Edinburgh (Schotland). Hij was een rijke uitgever, die ook in Londen werkzaam was. En hij was ook padvindersleider. Toen hij zag onder welke barre omstandigheden de verkenner van East End in Londen het Spel van Verkennen moesten spelen besloot hij hen te helpen. In november 1918 nam hij contact op met Baden-Powell en bood hem geld aan om een kampeerterrein voor deze verkenner te kopen.

Nadat het terrein gevonden en gekocht was begonnen voortrekkers het park op te ruimen. Bij het park hoorde The White House, dat op het moment van aankoop niet veel meer dan een bouwval was. Bovendien had Baden-Powell het plan om op het terrein ook een trainingscentrum voor padvindersleiders te vestigen. De Bois Maclaren vond dat een goed idee en doneerde extra geld om het huis op te knappen en het trainingscentrum in te richten.

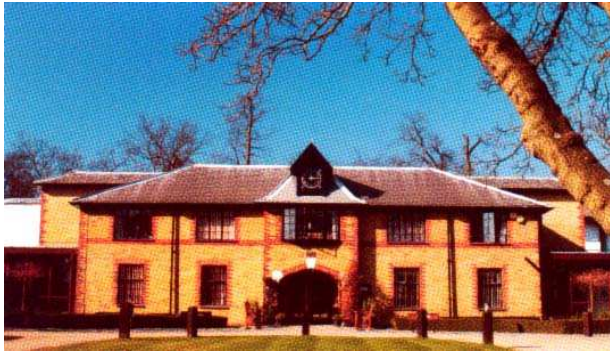
We zullen hier maar niet de hele geschiedenis van Gilwell Park beschrijven. Dat moeten we terug tot het jaar 1407. In plaats daarvan zullen we kort het terrein, de belangrijkste gebouwen en andere objecten die er te vinden zijn bespreken. Dit gebeurt aan de hand van de plattegrond achterop het boekje "Gilwell Park and the White House" van Peter Rogers. Die is hieronder afgebeeld. Voorop het boekje staat het gezin Baden-Powell dat poseert voor the White House.

Links van Lady Olave staat Heather. Rechts van B-P staat Betty en daarnaast Peter.

The White House en omgeving

Op de kaart heeft **The White House** nummer 2. Links ervan is **The White House Reception**, die vroeger **The Barn** genoemd werd, en **Gilwell House**, die er een geheel mee vormen. The Barn is een bruin gebouw met een klok boven de ingang. Oorspronkelijk waren het de stallen van The White House en daarna het onderkomen van de welpentraining. Tegen-

woordig is het de receptie van Gilwell Park en verbindt het The White House met Gilwell House links van de receptie. In Gilwell House bevinden zich kantoren.

The White House is een Hotel en Conferentiecentrum. In het gebouw zijn een aantal voorwerpen en schilderijen te zien die te maken hebben met de geschiedenis van de padvindsbeweging. De schilderijen van Ernest Carlos geven een romantisch beeld van hoe scouting in de beginjaren was. Ze werden afgedrukt in boeken en er werden ansichtkaarten en zelfs glas in loodramen van gemaakt. Op deze manier werd de padvindsbeweging bekend bij het Engelse publiek en in het buitenland. "The pathfinder" hangt in de Baerlein Room. Het schilderij is zo bekend dat een kopie ervan aan de muur hing in een van de huizen uit de televisieserie 'Coronation Street'. In onze tijd doen de schilderijen van Carlos wat 'zoet' aan.

Je zou haast gaan denken dat B-P in dit huis gewoond heeft, maar daar zijn geen aanwijzingen voor. Als hij op Gilwell Park was, dan kampeerde hij er (net zoals hij later deed tijdens de Jamboree in Vogelenzang) of hij woonde in zijn caravan **Eccles** die nog steeds achter The White House staat onder een carport. Vanuit de caravan liep hij door een laantje naar **The Training Ground** en hij kondigde zijn komst daar aan door op een Afrikaanse drum te slaan.

B-P kreeg Eccles (het merk van de caravan) in 1929 tijdens de wereldjamboree in Arrowe Park. Samen met een Rolls Royce om de cara-

van te trekken en het schilderij van David Jagger. Hij had een paar bretels gevraagd toen men hem vroeg wat hij cadeau zou willen hebben om te vieren dat de padvinderij 21 jaar bestond. En er bleek nog genoeg geld over te zijn om ook daarvoor te zorgen. Ter gelegenheid van de viering van 100 jaar Scouting stond de combinatie in 2007 nog een keer in alle glorie voor The White House opgesteld. Boven het RR merk op de radiator staat niet de gebruikelijke 'virgin' met de vleugeltes maar de pijlpunt van scouting met het lint met 'be prepared' erop.

Tegenover Eccles bevindt zich het **Colquhoun International Centre** (1971) dat gebruikt wordt als conferentiecentrum en als thuisbasis voor de Gilwell Wood Badge training, die in 1919 op Gilwell park begon. Het centrum is genoemd naar 'Koko' Colquhoun, een Britse hoofdkwartierscommissaris voor welpen, die een legaat schonk aan de Engelse padvinders waarvan de bouw van dit centrum gedeeltelijk betaald is.

In 1926 boden de Amerikaanse padvinders het standbeeld van een **buffalo** aan dat op een grasveld tussen het Colquhoun International Centre en The White House staat. De buffalo staat er als herinnering aan de 'onbekende verkenners' die in 1909 de Amerikaanse zakenman William Boyce hielp toen deze 's morgens verdwaald was in Londen in de Londense mist. De jongen die hem naar het adres van zijn zakenrelaties bracht wilde daarvoor geen geld aannemen, omdat hij het als zijn goede daad voor die dag beschouwde. Hij vertelde Boyce over het Spel van Verkennen, dat toen twee jaar bestond. Boyce was ervan onder de indruk en gaf bekendheid aan het Spel toen hij in de Verenigde Staten terugkeerde. Omdat de jongen zonder het te weten degene was die er voor zorgde dat Scouting ook in de VS ontstond wilde men hem in latere jaren de hoge onderscheiding, de Buffalo, uitreiken. Daar hij nooit werd gevonden, liet men dit beeldje vervaardigen dat in Gilwell Park werd neergezet als dank aan de onbekende verkenners.

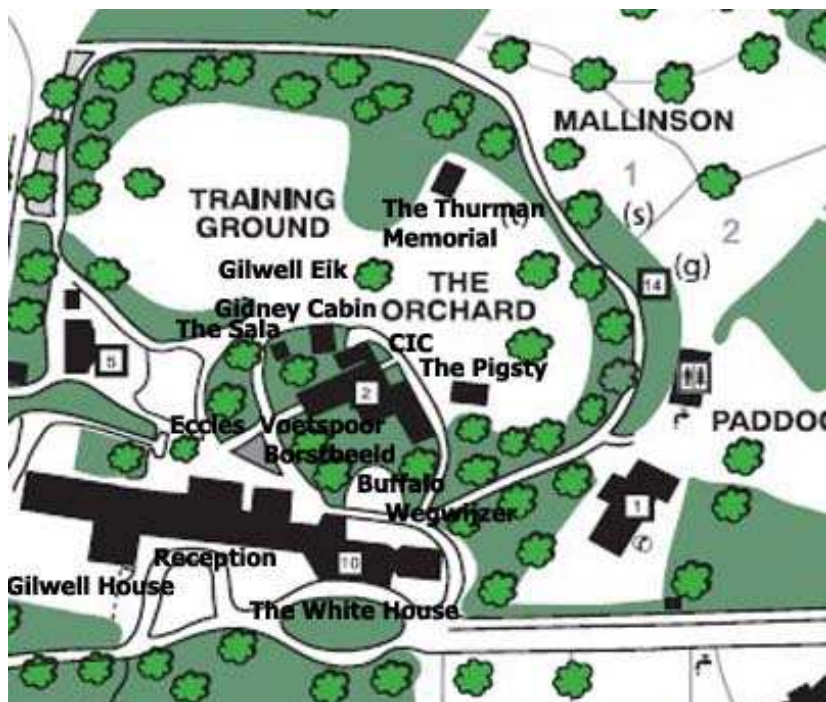

Naast Eccles vind je sinds 1933 **het spoor van B-P**. Het is een geschenk van Hongaarse padvinders die het aanboden na de Wereldjamboree van Gödöllő in hun land dat jaar. Het is een voetafdruk van de laars van B-P. Veel bezoekers hebben hier geprobeerd of hun schoenmaat een beetje overeenkwam met die van Baden-Powell. Vandaar dat de bronzen afdruk er glimmend gepoetst bij ligt. Op Gilwell Ada's Hoeve in Ommen staat een kopie van het spoor van B-P.

Tegenover het spoor van B-P staat het **borstbeeld van Baden-Powell**. In 1968 stond het nog in Mexico Stad, waar toen de Olympische Spelen gehouden werden. De weg naar het stadion werd aangegeven door een rij van borstbeelden van mensen die een belangrijke rol hadden gespeeld in de wereldgeschiedenis. Eén van die mensen was Baden-Powell. Na de spelen werd het borstbeeld aan Gilwell Park geschonken.

En nog zijn we niet uitgekeken in bij The White House. Op het grasveld bij de buffalo staat ook nog de **wegwijzer naar de wereldjamborees**. Van alle wereldjamborees die ooit gehouden zijn geeft de wegwijzer de richting en de afstand tot Gilwell Park aan. Er zijn wel eens mensen die zich afvragen of die pijlen wel allemaal de goede kant uit wijzen. Een van de makers van de wegwijzer zegt dan altijd: "Als je maar ver genoeg doorloopt komt je zonder enige twijfel tenslotte waar je wezen moet."

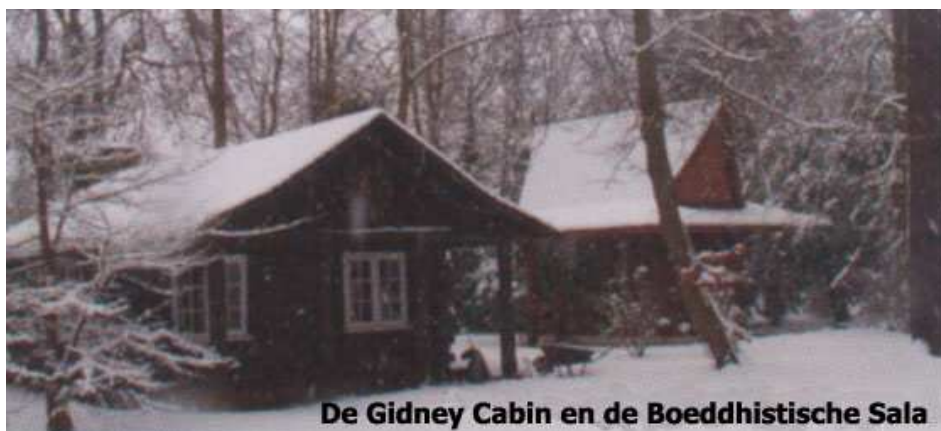
The Training Ground en The Orchard

Laten we eens in gedachten samen met B-P het laantje naar **The Training Ground** aflopen. The **Buddhist Sala** rechts aan het einde van het laantje stond er in de tijd van B-P nog niet. Die werd in 1967 gebouwd en aan Gilwell Park geschonken door de padvindsters uit Thailand. De Boeddha in de Sala, aangeboden door de Thaise regering, moet meer dan 1000 jaar oud zijn.

De **Gilwell Eik** , die we nu voor ons zien, vormt de natuurlijke afscheiding tussen de Training Ground en **The Orchard** die ernaast ligt. Hier wordt sinds 1919 de wood badge training gegeven. Wie de cursus gevolgd had kreeg twee kralen van het halsnoer van Dini Zoeloe, die hij aan een leren veter om de hals mocht dragen. Toen het aantal cursussen dat gegeven werd toenam raakte het snoer leeg en kreeg iedereen nog maar één kraal van het halsnoer en moest er zelf één bijmaken. Er waren leiders die hun tweede kraal sneden uit een eikentakje van de Gilwell Eik. Tegenwoordig zijn alle kralen 'namaak' en komen ze niet meer van de Gilwell Eik. De eikenblaadjes en de eikeltjes staan op de gevel van The White House.

Baden-Powell droeg wel bij aan de wood badge cursussen, maar ze stonden onder leiding van een Camp Chief van Gilwell Park. De eerste was Francis Gidney, die van 1919 – 1923 Camp Chief was. Ter nagedachtenis aan hem bouwde Don Potter in 1929 de **Gidney Cabin**. Het gebouw wordt gebruikt bij de wood badge training.

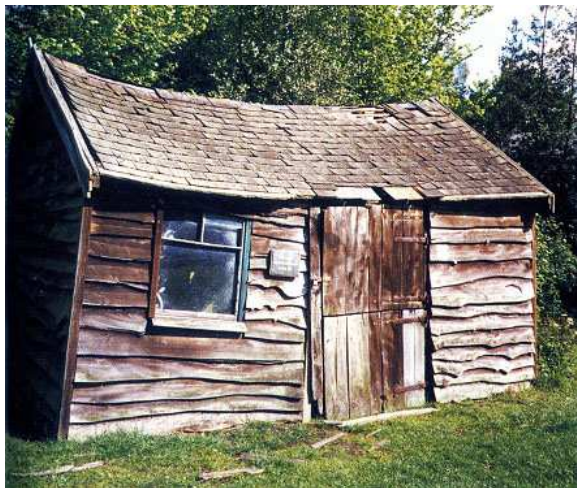

De klok is later aan het gebouwtje toegevoegd. Om die te bekostigen trok 'Ko Ko' Colquhoun ook in dit geval de beurs.

Er zijn na Gidney heel wat Camp Chiefs geweest op Gilwell Park. Een van de bekendste is John Thurman, die het aanzienlijk langer volhield dan Gidney. Van 1943 – 1969. Baden-Powell was toen al overleden. Ze hebben elkaar dus nooit ontmoet in het laantje. Zijn boeken zijn in heel wat talen vertaald. Hij schreef bij voorbeeld het eerste en het tweede Gilwell Kampvuurboek. Om hem te gedenken is **The Thurman Memorial** gebouwd op de grens tussen

The Training Ground en The Orchard. The Memorial wordt ook voor cursusdoeleinden gebruikt.

Nauw verbonden met de geschiedenis van Gilwell Park is de **Pigsty** op The Orchard. Een 'pigsty' is een varkensstal en het woord wordt ook gebruikt om aan te geven dat het ergens een bende is. En dat zal het er wel geweest zijn toen in de paasvakantie van 1919 een groep voortrekkers op Gilwell Park aankwam om het park op te knappen. Het gaat van de regen en ze vonden in donker geen plaats waar de grond droog genoeg was om er hun tenten op te slaan. Ze besloten dus om in het huisje dat ze

vonden te overnachten. En het staat er nog steeds: het oudste houten gebouwtje van Gilwell Park.

Religieuze plaatsen

Gilwell Park is een voorbeeld van de wereldbroederschap die Scouting al meer dan 100 jaar is. Dat blijkt ook uit de verschillende plaatsen waar bezoekers van het park hun godsdienstoefeningen kunnen houden. We hebben het al gehad over the Buddhist Sala op The Training Ground.

De andere religieuze plaatsen bevinden zich bij elkaar in de nabijheid van the Training Ground.

De belangrijkste plaats is misschien wel het **Swan Centre**. C.V. "Swannie" Swan was een DCC van Gilwell Park. Het oorspronkelijke gebouw uit 1947 werd in 1966 vervangen door het huidige. Het wordt gebruikt voor kerkdiensten van verschillende denominaties en 'Scout Owns'. Daarnaast is Swan Centre ook in gebruik als ruimte voor cursussen. Swan Centre herken je aan de zwaan boven de deur en de kerkklok die buiten hangt. Maar die staat niet op de foto. Het is een houten gebouw opgetrokken volgens de Noorse 'staafbouw' methode waarbij boomstammen op elkaar gestapeld worden tot muren.

In 1957 bouwden Joodse verken- ners uit Londen de **Synagogue**. Tot op de dag van vandaag zorgen ze voor het onderhoud. De syna- goge werd gebouwd om het vijftig- jarige bestaan van Scouting te her- denken. Op het dak herken je de 'Davidster'. In 2003 kreeg de syna- goge een opknapbeurt en werd hij opnieuw ingewijd. Peter Rogers schrijft in zijn gidsje 'Gilwell Park and The White House' dat het ge- bouwde helaas maar weinig ge- bruikt wordt.

Gilwell Park zou geen Padvinders- buitencentrum zijn als er niet ook een religieuze plaats in de open lucht was. Dat is de **Openlucht- kapel voor Christenen** van alle gezindten, waar zondag soms (oecumenische) diensten gehou- den worden. Oorspronkelijk ge- beurde dit onder een grote ceder die uit Libanon kwam. Tijdens een storm in 1978 is die boom helaas omgewaaid. Van de stam heeft men het houten kruis gemaakt,

dat nu op de plaats van de ceder staat. De Openluchtkapel is omzoomd door een haag van coniferen. En er is een stenen altaartafel, die voor het kruis staat. Met daarnaast een kathedr.

In dezelfde omgeving staat ook de **rooms-katholieke kapel**. Het is een herbouwd exemplaar, maar de tweede is een kopie van de oorspronkelijke. Die werd in de herfst van 1947 ontworpen en gebouwd op verzoek van John Thurman tussen een donderdag en een zondag in de herfst van 1947. De bouwer was Ted Gathercole. 's Nachts bouwden de leden van zijn bouwteam door. Met hulp van een Joods bouwteam dat op het terrein aanwezig was. De kapel was klaar op

zondagmorgen om half elf. En om elf uur begon de mis voor de groep Ierse padvinders waarvoor hij gebouwd was.

De luipaardenpoort

Wie op Gilwell Park aankomt met de auto zal deze parkeren op een van de twee parkeerplaatsen op 'Branchet Field' rechts van de laan die je oprijdt. Aan het eind van die laan staat een houten poort die de **luipaardenpoort** genoemd wordt.

De luipaarden zitten op de twee hekken in de poort, die in 1928 gebouwd is door Don Potter. Ze kijken met de koppen naar elkaar. Het rechter luipaard was kennelijk wel eens het doel van mascottejagers. De eerste keer toen men het miste werd het vervangen door Ted Gathercole. En toen ook dit exemplaar weer verdwenen was nam Don Potter, inmiddels 96 jaar oud, de beitels weer in de toen kennelijk nog vaste handen en sneed het derde exem-

plaar. Als je er wat nauwkeuriger naar kijkt lijkt het luipaard te glimlachen alsof het zeggen wil: "Mij jaag je hier niet weg."

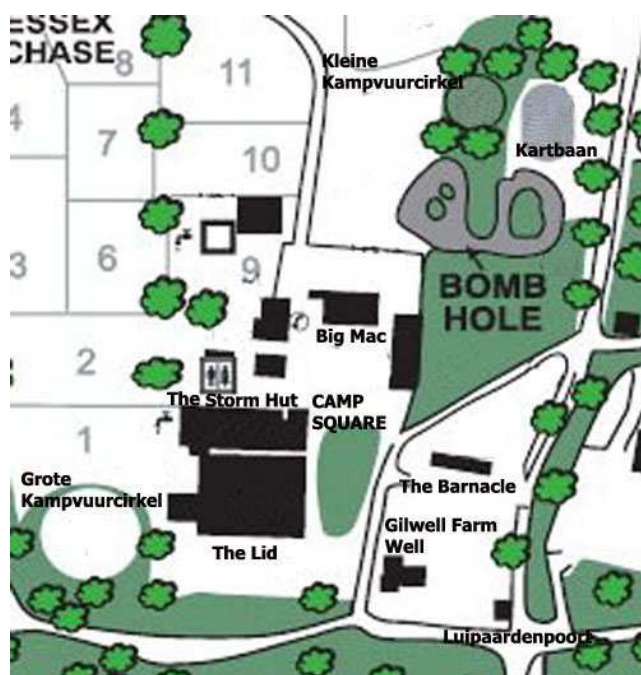
De twee deuren in de poort zijn opgehangen aan twee verticale stammen, die van boven verbonden zijn door een horizontale ligger. In het midden daarvan staat 'Gilwell Park'. Erboven zie je het logo van Gilwell Park: een stuk stam met een bijl erin geslagen. In gestileerde vorm kom je dit logo vaak tegen in het park en op boekjes en

andere publicaties. Direct achter de poort ligt **Gilwell Farm** en de **well** waar Gilwell zijn naam aan ontleent. Het is het oudste gebouw van het Park en stamt uit 1600. De well is een put met een ronde gemetselde muur eromheen. Het plan is om in de boerderij een padvindersmuseum te vestigen.

De twee gebieden van het Park die we tot nu toe beschreven hebben liggen rechts van de poort. Het derde gebied heet **Camp Square** en ligt links van de poort.

Camp Square

Camp Square is een soort marktplein, met in het midden een grote klok met vier wijzerplaten op hoge palen. De klok wordt **Big Mac** genoemd naar Alfred Macintosh. Hij was kampleider van 1945 – 1958. Hij wou een klok, die boven die bomen uitstak, zodat iedereen kon zien hoe laat het was.

Erbij staat het **Tait McKenzie-standbeeld** dat in 1966 werd aangeboden door de Boy Scouts of America. Het origineel staat voor de deur van het hoofdkwartier van de BSA in Philadelphia.

Een andere kopie staat in Irvine, Texas waar de BSA hun hoofdkantoor hebben. Tait McKenzie is de beeldhouwer van het standbeeld. Het beeld stelt 'de ideale padvinder' voor, maar het kan ook de onbekende verkenners zijn die William Boyce de weg wees in het mistige Londen.

Het standbeeld staat voor **The Lid**, een groot onderkomen voor activiteiten als het slecht weer is. Aanvankelijk was het een dak op palen. Later zijn de muren tussen de palen toegevoegd. Het is tevens een sporthal. Op de foto zie je Big Mac achter het standbeeld staan.

The Camp Office on Camp Square

The Storm Hut on Camp Square

Een ander gebouw op Camp Square is the **Camp Office**, waar je je moet melden als je Gilwell Park bezoekt. Dan is er de **Providore**, waar je kampeerspullen kunt kopen. En souvenirs aan Scouting in het algemeen en Gilwell Park in het bijzonder. **The Storm Hut** stond eerst op het kampeerterrein Brynbach in Wales. Daar werd het gedemonteerd en op Gilwell Park weer in elkaar gezet. In 1956 waren er Hongaarse vluchtelingen in gehuisvest na de opstand in dat land tegen het Sovjet Regiem. Het is een plaats waarin overdekte activiteiten georganiseerd kunnen worden zoals in The Lid. Het plan was om The Storm Hut in 2008 af te breken om The Lid uit te breiden.

Naast Camp Square is de **grote kampvuurcirkel** waar al sinds 1919 grote kampvuren georganiseerd worden. Tijdens de jaarlijks Gilwell Reünie wordt de cirkel zeker gebruikt. Er is plaats voor 1200 scouts. Maar vaker zijn er kleinere kampvuren. Daarvoor wordt de **kleine kampvuurcirkel** gebruikt die bij **The Bomb Hole** ligt.

The Bomb Hole ontstond tijdens de Tweede Wereldoorlog. In de Lee Enfieldfabrieken tegenover Gilwell

Park werden wapens gemaakt. Daarom werd de omgeving vaak gebombardeerd. Gilwell Park werd tijdens de oorlog door de Britse Regering gesloten en ingericht voor de training van geheime agenten evenals de Beaulieu Estate in de New Forest. Bij de leiding van die trainingen waren Scoutleaders betrokken.

Na de oorlog is het gat verder uitgegraven. Het gat wordt gebruikt voor wateractiviteiten zoals kanoën en vloten bouwen. In 1961 werd de uitgegraven grond gebruikt om er de kleine kampvuurcirkel in aan te leggen. Zwemmen kun je beter doen in het **Openluchtbad** ten Noorden van Essex Chase.

Rechts van Camp Square ligt **The Barnacle**. Het gebouw werd in 1950 gemaakt door de voortrekkers van Gilwell Park. Het was bedoeld als een Eerste Hulppost, maar werd al gauw een compleet ziekenhuis met zes bedden, waarin zelfs een operatiekamer aanwezig was. Het hele personeel bestond uit vrijwilligers. Dat is nu niet meer het geval. Tegenwoordig is The Barnacle een onderkomen voor medewerkers van het park.

Dwars door Gilwell Park loopt de nulmeridiaan van Greenwich. Achter Camp Square ligt **The Quick**. Het is een veld van waaruit je een prachtig uitzicht op Londen hebt bij helder weer. Over The Quick loopt de **nulmeridiaan van Greenwich**. Normaal is die natuurlijk niet te zien. Maar in het voorjaar is de meridiaan aangegeven door een lijn van narcissen die welpen er ooit geplant hebben.

Gilwell Park Scout Activity Centre

The Scouting Association heeft door heel het Verenigd Koninkrijk Scout Activity Centres ingericht. Eén ervan is op Gilwell Park. Op het kaartje van Camp Square is naast de kleine kampvuurcirkel een kartbaan aangegeven. Die is er voor bevers en welpen. De karts zijn dan ook een soort trapauto's.

Er zijn meer activiteiten zoals bij voorbeeld een Klimwand voor wat oudere scouts. Je moet natuurlijk niet tegen de vernieuwing van het Spel van Verkennen zijn. Maar die trappersbanen van vroeger, die verkenners zelf ontwierpen en bouwden met touwen in een paar bomen, die hadden toch ook wel iets!

Op Gilwell Park vind je de werktuigen van het Activity Centre bij **Mallinsons** achter The Training Ground en The Orchard. Ze heten **High Ropes Course** en **Challenger Valley**.

Overigen gebouwen

Er is heel veel te zien en te beleven op Gilwell Park. Zoveel dat je je wat beperken moet in de beschrijving in een artikel als dit. Daarom wordt hieronder 'de rest' in een schema weergegeven.

Naam terrein	Naam gebouw	Gebruik van het gebouw
Branchet	The Lodge	Gebouwd in 1934
	Branchet Lodge	Pas gebouwd hostel met 56 bedden. Een alternatief voor het Pack Holiday Centre. Er zijn meer Lodges gepland op Branchet, waarvan de eerste in 2008 geopend moest zijn.
Woodlands	Gilwellbury	Gebouwd in 1907 en pas later toegevoegd aan Gilwell Park. In gebruik als onderkomen voor stafleden.
	Log Cabins	Achtpersoons hutten
The Paddock	Pack Holiday Centre	Wordt PHC genoemd. Gesticht op initiatief van Dorothy Hughes, een Akela uit Oost-Londen. Het is een huis waar welpen in kunnen overnachten, opgetrokken in Noorse 'staafbouw' stijl. Sinds het gebouwd werd in 1970 is het erg populair en meestal twee jaar vooruit volgeboekt.
Essex Chase	Shooting and Archery Ranges	Ruimte om te schieten of om te boogschieten.

Voor het jaar 2008 stonden verschillende aanpassingen van Gilwell Park op het programma. Of deze in 2009, op het moment dat wij deze tekst aanpassen, allemaal werkelijk zijn uitgevoerd valt niet met zekerheid te zeggen. Websites geven daarover geen uitsluitsel.

Bronnen, gebruikt bij de beschrijving van Gilwell Park:

Tekst:

"The Souvenir Guide to Gilwell Park"

Scout Activity Centre and Headquarters of The Scout Association

www.scouts.org.uk/nationalcentres

“Gilwell Park and the White House”

A brief history and guided tours

Peter Rogers

Uitgegeven door Peter Rogers in 2006

Illustraties o.m:

- Foto's uit de collectie van Piet J. Kroonenberg
- Foto's uit de collectie van Fred Kelpin, gemaakt in 2007
- Foto's uit The Souvenir Guide to Gilwell Park
- Foto's uit het Picasa Webalbum van Tom, getiteld 'Back to Gilwell'
- Foto's uit Google images getiteld 'Ross's Gilwell Park Diary'

© Piet J. Kroonenberg, Amsterdam, april 2007.

Herzien in juni 2009 met medewerking van Fred Kelpin